

Jak vyřešit problém chudoby

Louis Even

V naší zemi je mnoho dobrých věcí, ale mnoho jednotlivců a rodin, kteří toto zboží potřebují, nemají možnost je získat, nemohou si je dovolit. Je zde kromě peněz něčeho nedostatek? Co tady chybí kromě kupní síly, aby se vyrobené zboží z obchodů dostalo do domovů?

Peníze někde začínají

Ale potom je otázka, kde peníze začínají, peníze, kterých máme nedostatek na koupi zboží, jehož nedostatek není?

První myšlenka, která nás napadne, aniž bychom si ji plně uvědomili, je, že existuje pevně dané množství peněz a že ho nelze změnit; jako kdyby to bylo slunce nebo déšť nebo počasí. Tato myšlenka je naprosto špatná; jestliže existují peníze, je to proto, že někdy byly vytvořeny. Jestliže jich není víc, je to proto, že ti, kdo je vytvářejí, jich neudělali víc.

Další převládající víra o původu peněz je, že je vytváří vláda. To také není pravda. Dnešní vláda peníze nevytváří a neustále si stěžuje, že je nemá. Kdyby vláda byla zdrojem peněz, neměla by o ně nouzi (a neexistoval by národní dluh). Vláda peníze má a půjčuje si je, ale nevytváří je.

Náš životní standard v zemi, kde je nedostatek peněz, není regulován objemem vyrobeného zboží, ale množstvím peněz, které jsou k dispozici na nákup tohoto zboží. Takže kdo kontroluje objem peněz, kontroluje životní standard. „Ti, kdo kontrolují peníze a kredity, se stali pány našich životů... Nikdo se neodvážil ani hlesnout proti jejich vůli.“ (Pius XI, *Encyklika Letter Quadragesimo Anno*).

Dva druhy peněz

Peníze jsou všechno, co slouží k placení, k nakupování; cokoli, co je přijímáno výměnou za zboží nebo služby.

V Kanadě jsou v současné době dva druhy peněz: prvním druhu budeme říkat kapesní peníze, ty jsou vyrobeny z kovu nebo z papíru; a druhému druhu peněz budeme říkat účetní peníze, které jsou tvořeny číslicemi v účetní knize. Kapesní peníze jsou méně důležité; účetní peníze jsou nejdůležitější.

Účetní peníze jsou na bankovním účtu. Obchod probíhá přes bankovní účty. Jestli kapesní peníze obíhají nebo ne, to záleží na stavu obchodu. Ale obchod nezávisí

na kapesních penězích; ten probíhá prostřednictvím bankovních účtů obchodníků.

Pomocí bankovního účtu člověk platí nebo kupuje bez použití kovových nebo papírových peněz. Nakupuje pomocí čísel.

Předpokládejme, že mám na účtu v bance 40 tisíc dolarů. Koupím si auto v ceně 10 tisíc dolarů. Provedu platbu šekem. Prodejce aut potvrdí šek a uloží ho do své banky.

Bankéř potom provede změny na dvou účtech: nejdříve účet prodejce aut zvýší o 10 tisíc dolarů; potom můj účet o 10 tisíc dolarů sníží. Prodejce aut měl 500 tisíc dolarů – nyní má 510 tisíc dolarů zapsaných na svém bankovním účtu. Já měl 40 tisíc – můj bankovní účet nyní ukazuje hodnotu 30 tisíc.

Papírové peníze se u tohoto druhu obchodu z místa na místo nepřesouvají. Jednoduše jsem dal několik číslic prodejci aut. Platil jsem číslicemi. Více než devadesát procent všech obchodů probíhá tímto způsobem. To jsou účetní peníze, peníze tvořené z číslic, což jsou moderní peníze; jsou to nejrozšířenější peníze; jejich objem je desetkrát větší než objem papírových nebo kovových peněz. Je to nadřazený typ peněz, protože jim dává křídla. Je to nejbezpečnější druh peněz, které nikdo nemůže ukrást.

Úspory a půjčování

Účetní peníze, stejně jako jiné typy peněz, mají začátek. Protože účetní peníze jsou bankovní konto, vznikají tehdy, když je otevřen bankovní účet, aniž by se jinde jejich počet snížil, ani na jiném bankovním účtu ani v ničí kapse.

Množství peněz na bankovním kontě může být zvýšeno dvěma způsoby: úsporami a půjčkou. Existují i jiné způsoby, ale ty lze klasifikovat jako půjčku.

Spořicí účet je transformace peněz. Přinesu nějaké množství kapesních peněz bankéři; ten zvýší mé konto o tuto částku. Už nemám kapesní peníze; mám k dispozici účetní peníze. Kapesní peníze můžu získat zpátky, když snížím množství účetních peněz na svém kontě. To je jednoduchá transformace peněz.

Ale protože se pokoušíme zjistit, jak peníze vznikají, spořicí konto, kde dochází k jednoduché transformaci peněz, nás v tuto chvíli nezajímá.

Úvěrové (za účelem půjčky) konto je konto půjčené bankéřem dlužníkovi. Předpokládejme, že jsem podnikatel. Chci založit novou továrnu. Vše, co potřebuji, jsou peníze. Jdu do banky a půjčím si 100 tisíc dolarů proti ručení. Bankéř mě přiměje, abych podepsal slib, že částku splatím s úrokem. Potom mi půjčí 100 tisíc dolarů.

Předá mi sto tisíc v papírových penězích? To nechci. Zaprvé, je to příliš riskantní. Kromě toho jsem obchodník, který kupuje věci na různých od sebe vzdálených místech pomocí šeků. To, co chci, je bankovní účet se 100 tisíci dolary, který mi usnadní provozovat obchod.

Bankéř mi tedy půjčí částku 100 tisíc dolarů. Dá mi na můj účet úvěr 100.000 dolarů podobně jako kdybych ty peníze přinesl do banky. Ale já je nepřinesl; já si je půjčil.

Je to spořicí účet, který pro mě zřídil? Ne, je to úvěrový účet, který pro mě bankéř vytvořil.

Tvůrci peněz

Toto konto se 100.000 dolary nebylo vytvořeno mnou, ale bankéřem. Jak ho vytvořil? Sníží se množství peněz v bance, když mi bankéř půjčí 100.000 dolarů? Zeptejme se bankéře:

— Pane Bankéři, máte ve své peněžence méně peněz poté, co jste mi půjčil 100.000 dolarů?

— Ty peníze jsem nevzal ze své peněženky.

— Byl snížen účet jiných lidí?

— Všechny účty zůstaly nedotčeny.

- Kde tedy v bance ubyly peníze?
- Nikde nic nebylo.
- Přesto se moje konto zvýšilo. Odkud peníze, které jste mi půjčil, pocházejí?
- Ty peníze nepocházejí odnikud.
- Kde ty peníze byly, když jsem přišel do banky?
- Ty peníze neexistovaly.
- A nyní, když jsou na mém účtu, již existují. Takže můžeme říci, že byly vytvořeny?
- Jistě.
- Kdo je vytvořil a jak?
- Já je vytvořil pomocí svého pera a kapky inkoustu, když jsem připsal 100 tisíc dolarů na váš účet, na vaši žádost.
- Takto vytváříte peníze?
- Banky vytvářejí účetní peníze, peníze z číslic. To jsou moderní peníze, které jsou pouštěny do oběhu tím, že se hýbou obchody.

Bankéř vyrábí peníze, účetní kniha, když půjčuje konta dlužníkům, jednotlivcům nebo vládám. Když opustím banku, bude v této zemi existovat nový zdroj šeků, který předtím neexistoval. Celkové množství všech peněz na účtech se zvýšilo o 100.000 dolarů. S těmito novými penězi zaplatím dělníkům, nakoupím materiál a stroje – zkrátka vybuduji novou továrnu. Kdo tedy tvoří peníze? – Bankéři!

Ničitelé peněz

Bankéři a jen bankéři vytvářejí tento druh peněz: zapsané neboli bankovní peníze, peníze, které udržují v pohybu obchod. Ale oni se peněz, které vytvoří, nezavazují. Oni je jen půjčují na určitou dobu, po jejímž uplynutí musí být vráceny bankéři.

Bankéři za peníze, které vytvořili, požadují úrok. V mém případě bude bankéř pravděpodobně požadovat 10 tisíc dolarů. On je strhne z dlužné částky a já opustím banku s 90 tisíci dolary na mém účtu a musel jsem podepsat slib, že do roka splatím 100 tisíc dolarů.

Při stavbě své továrny zaplatím svým dělníkům, nakoupím věci a takto se 90.000 dolarů z mého bankovního konta rozšíří po celé zemi.

Ale za rok musím ze zisku, který vytvořím prodejem svého zboží, vrátit ne méně než 100.000 dolarů.

Na konci roku splatím půjčku pomocí šeku na 100.000 dolarů z mého účtu. Bankéř potom sníží můj účet o 100 tisíc dolarů, které jsem získal v zemi prodejem svého zboží. On však již tyto peníze nepřipíše na konto nikomu. Nikdo již nebude schopen vypsát šek na těchto 100 tisíc. Jsou to mrtvé peníze.

Půjčka dává penězům zrod. Splacení těchto peněz způsobí jejich zánik. Bankéři tyto peníze vytvoří, když poskytnou půjčku. Bankéři pošlou peníze do hrobu, když jsou splaceny. Bankéři jsou tudíž také ničiteli peněz.

A systém funguje tak, že splátka musí být větší než původní půjčka; mrtvá čísla musí být větší než zrozená čísla; zkáza musí převyšovat stvoření.

Toto se zdá být nemožné a souhrnně to také nemožné je. Jestliže já budu mít úspěch, někdo jiný musí zbankrotovat, protože celkově nejsme schopni splatit víc peněz než kolik bylo vytvořeno. Bankéř nevytváří nic jiného než sumu kapitálu. Nikdo nevytvoří peníze, které jsou nezbytné pro splacení úroku, protože nikdo jiný peníze netvoří. A přesto bankéři požadují jak kapitál, tak úrok. Takový systém se nemůže udržet, pokud neexistuje spojitý a stále se

zvětšující tok úvěrů. Odtud pochází systém dluhů a posilování dominantní moci bank.

Národní dluh

Vláda peníze nevytváří. Když vláda nemůže vybrat víc daní ani si půjčit od jednotlivců vlivem nedostatku peněz, půjčí si od bank. Operace probíhá úplně stejně jako v mém případě. Jako záruka se dává do zástavy celá země. Slibem splacení dluhu je dluhopis. Půjčka peněz je realizována pomocí konta vytvořeného perem a trochou inkoustu.

A obyvatelstvo země se kolektivně zadluží. To platí zejména pro válečnou výrobu. Platí to však i pro mírovou produkci: silnice, mosty, vodní díla, školy, kostely, atd.

Monetární defekt

Situace spěje k tomuto nepředstavitelnému konci: všechny peníze v oběhu pocházejí pouze z bank. Dokonce i kovové a papírové peníze se dostávají do oběhu jedině tehdy, když byly vydány bankami.

Nyní banky pouštějí do oběhu peníze jen prostřednictvím půjčky na úrok. To znamená, že všechny peníze v oběhu pocházejí z bank a jednoho dne se musí vrátit do banky zvýšené o úrok.

Banky zůstávají vlastníky peněz. My jsme jen vypůjčovatelé (dlužníci). Jestliže někdo zadrží jejich peníze na dlouhou dobu, nebo dokonce trvale, jiní nutně nebudou schopni splnit své finanční závazky.

Velký počet bankrotů, jak jednotlivců, tak společností, dluh na dluh a stále se zvětšující veřejný dluh jsou přirozené plody takového systému.

Úpadek a degradace

Tento způsob vytváření peněz v zemi, tlačení vlád a jednotlivců do dluhů, vytváří skutečnou diktaturu nad vládami stejně jako nad jednotlivci.

Svrchovaná vláda se stala signatářem dluhů malé skupině spekulantů. Ministr, který zastupuje miliony mužů, žen a dětí, podepisuje nesplacitelné dluhy. Bankéři, kteří reprezentují kliku zajímající se jen o zisk a moc, vytvářejí peníze státu.

Toto je jeden očividný aspekt degenerace moci, o níž papež Pius XI řekl: „Vlády se vzdaly svých vznešených funkcí a staly se služebníky soukromých zájmů.“

Co se týče jednotlivců, nedostatek peněz rozvíjí mentalitu vlků. Stojíte před nadbytkem, pouze ti, kdo mají peníze – velmi vzácný symbol zboží – mají právo brát si z tohoto bohatství. Z toho pramení konkurenční boj, tyranie „šéfa“, domácí hádky, atd. Malá skupinka okrádá všechny ostatní. Velká masa lidí strádá v nanejvýš ponižující chudobě.

Společenská kontrola peněz

Byl to Svatý Ludvík, král Francie, který řekl: „První povinností krále je razit peníze, když je to nutné pro zdravý ekonomický život jeho poddaných.“

Účetní peníze jsou dobrý moderní vynález, který by měl být zachován. Ale místo toho, aby s nimi nakládalo soukromé pero, ve formě dluhu, tato čísla, jež slouží jako peníze, by měla pocházet z pera národního orgánu, ve formě peněz určených pro službu lidu.

Musíme zastavit trpění nedostatkem, když je v zemi hojnost všeho, co je třeba, aby se komfort dostal do každého domova. Množství peněz by mělo být měřeno podle poptávky spotřebitelů po dostupném a užitečném zboží.

Jsou to tudíž výrobci a spotřebitelé jako celek, celá společnost, která vyrábí zboží k uspokojování potřeb, kdo by měl určovat množství nových peněz v oběhu. Společnost by byla zastoupená orgánem, jednajícím jménem společnosti, a čas od času by měl do oběhu dávat nové peníze v souladu s rozvojem země.

Lidé by tedy měli získat zpět své právo žít plné životy, v souladu se zdroji země a velkými možnostmi moderní výroby.

Kdo vlastní nové peníze?

Peníze by tedy měly být dávány do oběhu podle objemu výroby a jak diktují potřeby distribuce.

Ale komu tyto nové peníze patří, když přicházejí v zemi do oběhu? – Tyto peníze patří samotným občanům. Nepatří vládě, která není vlastníkem země, ale je pouze ochráncem společného dobra; nepatří ani účetním národního monetárního orgánu: podobně jako soudci plní společenskou funkci a jsou placeni podle zákona společností za své služby.

Kterým občanům? – Všem. Tyto peníze nejsou plat. Jsou to nové peníze, nalité do společnosti, takže lidé, jako spotřebitelé, mohou získat zboží již vyrobené nebo snadno vyrobitelné, které čeká jen na dostatečně velkou kupní sílu, aby bylo distribuováno ke spotřebitelům.

Neexistuje jiný způsob, má-li by být spravedlivý, jak dát nové peníze do oběhu, než rozdělit je rovným dílem mezi všechny občany bez výjimky. Takové podílnictví také umožňuje čerpat z peněz maximální užitek, protože zasáhnou do každého kouta země.

Kdykoli může být nutné zvýšit množství peněz v zemi, každý muž, žena a dítě, bez ohledu na věk, by získal svůj podíl na novém stádiu pokroku, který vyvolal potřebu emise nových peněz.

To není mzda za odvedenou práci, ale podíl na zisku (dividenda) pro každého za jeho podíl na společném kapitálu. Jestliže existuje soukromé vlastnictví, je zde také společenské vlastnictví, které vlastní všichni stejným způsobem.

Výsledek: obnovení pořádku

Jaký by podle nás byl efekt této finanční reformy? Především by byl obecně obnoven pořádek v peněžním sektoru, v důsledku toho v ekonomice, s odezvami v politické a sociální sféře.

Zboží by sloužilo potřebám. Akumulace peněz by přestala být dominantním cílem průmyslu. (A nevznikala by potřeba uměle vytvářet potřeby, aby se prodaly zbytečné výrobky, čímž by se omezilo plýtvání a znečišťování životního prostředí.)

Způsob, jak zavést poctivý peněžní systém, je vytvořit dostatečně osvědčené veřejné mínění, které by bylo motivované jej úspěšně požadovat. Takže to není otázkou volební kampaně, ale spíše otázkou vzdělávací kampaně.

Tato propagace studia mezi masami vyžaduje oddané úsilí četných apoštolů, kteří se neobávají odříkání a obětí. A to je jistě v pořádku. Současný nepořádek je výsledkem všech druhů sobectví. Toto všechno musí být odčiněno a napraveno. Jak papež Jan Pavel II. napsal ve své encyklice *Sollicitudo Rei Socialis*: „Tyto postoje a struktury hříchu (láska k penězům a moci) lze překonat – za předpokladu pomoci boží přízně – diametrálně odlišným postojem: oddaností dobrou svých bližních.“

Takže nejjistější a jediný způsob nastolení poctivých peněz je metoda, která rozvíjí studium a oddanost. Toto je metoda obhajovaná Poutníky Svatého Michaela v časopisu „Michael“. Přijďte na naše setkání, objednejte si letáky a předplatné tohoto časopisu.

Louis Even

Governments, instead of whipping the people, whip the banker

**If the country creates the money for the people,
no more debts, taxes, unemployment, bankruptcies.**

This article was published in the May-June-July, 2002 issue of “Michael”, and is also available in the form of an 8-page leaflet (with the articles “[It is urgent to put an end to the scandal of poverty](#)”, by Alain Pilote, “[Social Credit is the application of the Social Doctrine of the Church](#)”, by Bishop Frankowski of Poland, “and another article of Louis Even, “[Money, an instrument of distribution](#)”).

<http://www.michaeljournal.org/solvпов.htm>

Překlad: Ladislav Kopecký